

написана отъ Сава И. Доброплодни и издадена прѣзъ 1853 г. въ Земунъ (Австрия).¹⁾

Въ 1860 г., т. е. три години слѣдъ издаването на прѣсловутия *Хати-Хумаюнъ* (1856 г.), съ който султанъ Меджидъ обявилъ на свѣта, че дарува равноправие и законность на своитѣ подданици, тогавашниятъ великъ везиръ Кѣбразли Мехмедъ паша, по съвѣтитѣ на Франция и Англия, прѣдприелъ едно пжтешествие въ прѣдѣлитѣ на европейска Турция, съ цѣлъ да се запознае по-отблизо съ положението на християнското население, да изслуша непосредственно неговитѣ нужди и желаня и да изучи мѣркитѣ за отстранение на злоупотрѣбленията²⁾. Той почналъ обиколката си отъ сѣверна България (посѣтилъ: Варна, Шуменъ, Русе, Видинъ, Пиротъ, Нишъ, Велесъ и други градове) и се готвѣлъ да посѣти Сливенъ, дѣто го и очаквали. Прѣдъ видъ на тази евентуалность, сливенскитѣ първенци се събрали на съвѣтъ въ общинската канцелария при черквата Св. Димитъръ и, слѣдъ обстояни разисквания, рѣшили да опълномощатъ двама души изпомежду си, които да се прѣдставятъ на великия везиръ и да му изложатъ нуждитѣ и желанята на мѣстното християнско население. Изборътъ падналъ върху Панайотъ Минковъ и Димитъръ Х. Костовъ³⁾, които познавали добрѣ турския езикъ. Панайотъ Минковъ начерталъ програма, която въ нѣколко пункта съдържала исканията на българското население на гр. Сливенъ. Централенъ пунктъ на тая програма съставлявало искането на автономна българска черква. Великиятъ везиръ обаче не извършилъ цѣлата оповѣстена обиколка, а се задоволилъ да посѣти само нѣколко градове и, като пристигналъ въ Велесъ, бърже се завърналъ въ Цариградъ, безъ да се отбива въ Сливенъ, така щото тази важна мисия на Панайотъ Минковъ, по независящи отъ него причини, не можала да се изпълни. При все туй направитѣ отъ него по този поводъ изучвания не останали неизползувани.

Около това врѣме (1855—1872) борбата на българския народъ за самостоятна черковна иерархия и назависима черква била въ пълния си разгаръ. Панайотъ Минковъ взелъ живо участие въ тази грандиозна борба. Въ качеството си

¹⁾ Подробности за това прѣдставление вижъ въ Свѣтлина, 1923 г., книжка I.

²⁾ Мехмедъ Кѣбразли-паша е роденъ въ 1810 г. на островъ Кипъръ. Училъ е въ Франция. Произведенъ билъ въ чинъ генералъ и билъ посланикъ въ Лондонъ, управителъ на Одринския вилаетъ и великъ везиръ. Умрѣлъ въ 1871 г.

³⁾ Димитъръ Х. Костовъ, извѣстенъ повече подъ името Кара Димитъръ (баща на ветеринарния лѣкарь Стефанъ Черневъ) не притежавалъ систематично школно образование, но билъ съ бистъръ умъ, здравъ смисълъ и познавалъ отлично говоримия турски езикъ.